ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

BİRİNCİ BÖLÜM
KARAR

LEYLA SEZEN BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : **2016/15197**
Karar Tarihi : **29/5/2019**

Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN
Üyeler : Burhan ÜSTÜN
Hicabi DURSUN
Kadir ÖZKAYA
Yusuf Şevki HAKYEMEZ
Raportör : Burak FIRAT
Başvurucu : Leyla SEZEN
Vekili : Av. Duygu DEMİREL

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, devlet memuru olan başvurucuya toplantı ve gösteri yürüyüşüne katılmasından dolayı disiplin cezası verilmesi nedeniyle toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 18/8/2016 tarihinde yapılmıştır.

3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.

4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

5. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.

6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, görüşünü bildirmiştir.

7. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı süresinde beyanda bulunmuştur.

III. OLAY VE OLGULAR

8. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:

9. Başvurucu, Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonuna (KESK) bağlı Büro Emekçileri Sendikası (Sendika) Şanlıurfa Şubesi Yönetim Kurulu üyesi olup Şanlıurfa Vergi Dairesi Başkanlığında yoklama memuru olarak görev yapmaktadır.

10. Kamuoyunda PKK terör örgütünün şehir yapılanması olarak bilinen Kürdistan Topluluklar Birliğine (KCK) yönelik ilk olarak 2009 yılında Diyarbakır'da başlayan operasyonlar daha sonra ülke geneline yayılarak devam etmiştir. 1/10/2010 tarihinde Şanlıurfa'da gerçekleştirilen KCK operasyonu kapsamında aralarında Barış ve Demokrasi Partisi (BDP) il eş başkanları, yöneticileri ve üyelerinin de bulunduğu yirmi sekiz kişi gözaltına alınmıştır.

11. BDP Şanlıurfa il teşkilatı, anılan operasyonu ve bu operasyon sonucu yaşanan gözaltıları protesto etmek amacıyla 3/10/2010 tarihinde bir gösteri yürüyüşü organize etmiştir. Yürüyüş kapsamında bir basın açıklaması yapılması da planlanmıştır.

12. Başvurucu hakkında söz konusu basın açıklamasına ve gösteri yürüyüşüne katılmaktan disiplin soruşturması açılmış ve nihayetinde başvurucu kınama cezası ile cezalandırılmıştır. Bu disiplin cezasına karşı başvurucu, Şanlıurfa İdare Mahkemesinde (Mahkeme) iptal davası açmıştır.

13. Anılan dava, Mahkemenin 20/10/2011 tarihli kararında aşağıdaki gerekçelerle reddedilmiştir:

> *"...Olayda, söz konusu gösterinin tarihi, gösteride yapılan konuşmalar ile konuşmayı yapanların kimlikleri dikkate alındığında, davacının katıldığı gösterinin sendikal bir gösteri olmaktan öte, Şanlıurfa İlinde 01.10.2010 tarihinde yapılan operasyon kapsamında gözaltına alınanlar arasında BDP Şanlıurfa il eş başkanları, BDP'li bazı yöneticiler ve parti üyelerinin de bulunmasını protesto etmek amacıyla BDP Şanlıurfa İl Teşkilatınca organize edilen yasa dışı, izinsiz ve terör örgütünün propagandasına dönüşen bir gösteri olduğu dosya kapsamında bulunan bilgi ve belgeler ile tutulan tutanaklarla sabit olduğundan ve davacının böyle bir gösteriye katılması şeklindeki fiilinin 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 125/B-d maddesinde düzenlenen hizmet dışında Devlet memurunun itibar ve güven duygusunu sarsacak nitelikte bir davranış olduğu sonuç ve kanaatine varıldığından, dava konusu işlemde hukuka aykırılık görülmemiştir."*

14. Davanın reddi kararına karşı yapılan temyiz ve karar düzeltme başvuruları Danıştay Onikinci Dairesi tarafından reddedilmiştir.

15. Danıştay Onikinci Dairesinin karar düzeltme talebinin reddine ilişkin kararı başvurucu vekiline 22/7/2016 tarihinde tebliğ edilmiştir. Başvurucu 18/8/2016 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

A. Ulusal Hukuk

16. 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun *"Disiplin cezalarının çeşitleri ile ceza uygulanacak fiil ve haller"* kenar başlıklı 125. maddesinin birinci fıkrasının ilgili kısımları şöyledir:

"B - Kınama : Memura, görevinde ve davranışlarında kusurlu olduğunun yazı ile bildirilmesidir.

Kınama cezasını gerektiren fiil ve haller şunlardır:

...

d) Hizmet dışında Devlet memurunun itibar ve güven duygusunu sarsacak nitelikte davranışlarda bulunmak,

..."

B. Uluslararası Hukuk

17. Uluslararası hukuk kısmı için bkz. *Ömer Faruk Akyüz* (B. No: 2015/9247, 4/4/2018, §§ 28-33) başvurusu hakkında verilen karar.

V. İNCELEME VE GEREKÇE

18. Mahkemenin 29/5/2019 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiası ve Bakanlık Görüşü

19. Başvurucu; katıldığı basın açıklamasının pek çok sivil toplum örgütünün birleşiminden oluşan Demokrasi Platformu tarafından organize edildiğini, üyesi olduğu Sendikanın da söz konusu platformun içinde yer aldığını belirtmiştir. Başvurucu; üyesi olduğu Sendikanın çağrısı üzerine gösterilere katıldığını, ilk derece mahkemesinin kabul ettiği gibi BDP'nin çağrısı üzerine hareket etmediğini ileri sürmüştür. Yine başvurucu, yapılan basın açıklamasında KESK'e bağlı Sendika üye ve yöneticilerinin gözaltına alınmasının protesto edildiğini ifade etmiştir. Sendika kararı uyarınca katıldığı basın açıklamasının hafta sonu tatili olan pazar günü gerçekleştirildiğini ve basın açıklamasında tarafına yüklenebilecek hukuka aykırı bir fiilinin olmadığını belirten başvurucu, demokratik haklarını kullanmak maksadıyla bir toplantıya katılması nedeniyle cezalandırılmasının etkili başvuru, toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme ile sendika haklarının ihlali niteliğinde olduğunu ifade etmiştir.

20. Bakanlık görüşünde;

i. Kamu görevlisi olan başvurucunun görevi ve mesleği ile ilgisi olmayan, izinsiz olarak gerçekleştirilen ve terör örgütünün propagandasına dönüşen bir toplantıya katılarak devlet memurunun itibar ve güven duygusunu sarsacak nitelikte davranışlarda bulunduğu,

ii. Dolayısıyla başvurucuya kanunda öngörülen disiplin cezasının verilmesinin uluslararası sözleşmeler kapsamında ölçülülük ilkesini ihlal etmediği ve örgütlenme özgürlüğünün esasını etkilemediği belirtilmiştir.

21. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı beyanında başvuru formundaki iddialarını yinelemiştir.

B. Değerlendirme

22. Anayasa Mahkemesi, olayların başvurucular tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Yılmaz Güneş ve Yusuf Karadaş*, B. No: 2015/10676, 26/12/2018, § 23). Başvuru, Sendikanın kolektif eylemler nedeniyle üyelerinin mesleki çıkarlarını koruma özgürlüğü ile doğrudan ilişkili değildir (benzer yöndeki değerlendirme için bkz. *Gülfidan Yıldırım*, B. No: 2014/12290, 19/7/2017, § 22; sendika hakkının kapsamı için bkz. *Tayfun Cengiz*, B. No: 2013/8463, 18/9/2014, §§ 30-32). Başvurucunun şikâyetlerinin özünün toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkının kullanılmasına ilişkin olması nedeniyle iddiaların bir bütün olarak Anayasa'nın 34. maddesi kapsamında incelenmesi gerektiği değerlendirilmiştir.

23. Anayasa'nın *"Toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkı"* kenar başlıklı 34. maddesi şöyledir:

> *"Herkes, önceden izin almadan, silahsız ve saldırısız toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkına sahiptir.*
>
> *Toplantı ve gösteri yürüyüşü hakkı ancak, milli güvenlik, kamu düzeni, suç işlenmesinin önlenmesi, genel sağlığın ve genel ahlakın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması amacıyla ve kanunla sınırlanabilir.*
>
> *Toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkının kullanılmasında uygulanacak şekil, şart ve usuller kanunda gösterilir."*

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

24. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

a. Müdahalenin Varlığı

25. Başvurucuya gösteri yürüyüşüne ve basın açıklamasına katılmış olması nedeniyle kınama disiplin cezası verilmiştir. Bu cezanın başvurucunun toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkına yönelik bir müdahale olduğu kabul edilmelidir.

b. Müdahalenin İhlal Oluşturup Oluşturmadığı

26. Yukarıda anılan müdahale, Anayasa'nın 13. maddesinde belirtilen koşullara uygun olmadığı müddetçe Anayasa'nın 34. maddesinin ihlalini teşkil edecektir. Anayasa'nın 13. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

> *"Temel hak ve hürriyetler, ...yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, ...demokratik toplum düzeninin ... gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz."*

27. Bu sebeple müdahalenin Anayasa'nın 13. maddesinde öngörülen ve somut başvuruya uygun, düşen kanunlar tarafından öngörülme, Anayasa'nın ilgili maddesinde belirtilen nedenlere dayanma ve demokratik toplum düzeninin gereklerine uygunluk koşullarını sağlayıp sağlamadığının belirlenmesi gerekir.

i. Kanunilik

28. 657 sayılı Kanun'un 125. maddesinin *kanunla sınırlama* ölçütünü karşıladığı sonucuna varılmıştır.

ii. Meşru Amaç

29. Başvurucu hakkındaki disiplin cezasına ilişkin kararın Anayasa'nın 34. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan sebeplerden *kamu düzeninin korunması*na yönelik önlemlerin bir parçası olduğu ve meşru bir amaç taşıdığı sonucuna varılmıştır.

iii. Demokratik Toplum Düzeninin Gereklerine Uygunluk

(1) Genel İlkeler

30. Somut olaya uygulanan genel ilkeler için Anayasa Mahkemesinin *Yılmaz Güneş ve Yusuf Karadaş* (aynı kararda bkz. §§ 31-49) kararına bakılabilir.

(2) İlkelerin Olaya Uygulanması

31. Başvurucu 3/10/2010 Pazar günü, kısa bir süre önce KCK'ya yönelik yapılan ve aralarında BDP il eş başkanları, yöneticileri ile Sendika üyelerinin de bulunduğu yirmi sekiz kişinin gözaltına alındığı operasyonu protesto etmek amacıyla yapılan basın açıklamasına ve gösteri yürüyüşüne katılmıştır.

32. Derece mahkemesi kararında yer alan tespitlere göre (bkz. § 13) bu basın açıklaması ve gösteri yürüyüşü izinsiz gerçekleştirilmiş, yasa dışı hâle gelmiş, trafiğin aksamasına neden olmuş ve terör örgütünün propagandasına dönüşmüştür. Söz konusu mahkeme kararında, anılan yürüyüş ve basın açıklamasının hangi eylemler ile yasa dışı hâle geldiğine ve örgüt propagandasına dönüştüğüne, trafiğin ne kadar süre ile aksatıldığına, bunun kamu düzeninin sağlanması bakımından nasıl bir zorluk yarattığına ve başvurucunun hangi eylem ya da eylemleri ile yaşananlara iştirak ettiğine dair herhangi bir tespit bulunmamaktadır.

33. Başvuru konusu olayın değerlendirilmesinde dikkate alınması gereken hususlardan biri başvurucunun toplumsal konumudur. Başvurucu, yoklama memuru olarak görev yapmaktadır. Kişinin kamu görevlisi olması, sağladığı birtakım ayrıcalıklar ve avantajların yanında bazı külfet ve sorumluluklara katlanmayı ve diğer kişilerin tabi olmadığı sınırlamalara tabi olmayı da gerektirmektedir. Kişi, kamu görevine kendi isteği ile girmekle bu statünün gerektirdiği ayrıcalıklardan yararlanmayı ve külfetlere katlanmayı kabul etmiş sayılmakta; kamu hizmetinin kendine has özellikleri, bu avantaj ve sınırlamaları zorunlu kılmaktadır (*İhsan Asutay*, B. No: 2012/606, 20/2/2014, § 38). Bu nedenle 657 sayılı Kanun'un 125. maddesinde öngörüldüğü şekilde *"hizmet dışında Devlet memurunun itibar ve*

güven duygusunu sarsacak nitelikte davranışlarda bulunma" fiilinin yaptırıma tabi tutulması anlaşılabilir bir durumdur (*Yılmaz Güneş ve Yusuf Karadaş*, § 52).

34. Bununla birlikte Anayasa Mahkemesinin şiddet hareketlerine iştirak etmemiş kişilerin toplantı özgürlüğünün korunması gerektiği yönündeki içtihadından (*Ferhat Üstündağ*, B. No: 2014/15428, 17/7/2018, §§ 54-56) hareket edildiğinde şiddet içermeyen bir yürüyüşe ve basın açıklaması etkinliğine katılan, kendine atfedilebilecek, kınanabilir bir eylemi tespit edilmeyen ve fikirlerini barışçıl bir şekilde ortaya koyan başvurucunun kamu görevlisi olması durumunda dahi toplantı özgürlüklerinin öncelikle korunması gerekir. Bu kapsamda barışçıl bir gösteride bazı kimselerin bu fırsatı kullanarak örgüt propagandası yapmaları, bu toplantıya katılanların tümünün toplantı hakkına müdahale edilmesini haklı kılmaz. Böyle durumlarda kamu makamlarının toptan bir cezalandırma yerine barışçıl toplantı yapanlarla örgüt propagandası yapanları ayrıştırma ödevi vardır (*Yılmaz Güneş ve Yusuf Karadaş*, § 53).

35. Ayrıca mahkeme kararında toplantının izinsiz yapıldığı ve başvurucunun da izinsiz toplantıya katıldığı yönünde bir gerekçeye yer verilmiştir. Anayasa Mahkemesi daha önceki kararlarında toplantı hakkının bildirim usulüne bağlanabileceğine, bununla birlikte derhâl tepki verilmesinin haklı olduğu özel durumlarda, barışçıl nitelikte toplantı ve gösteri yürüyüşü yapılması hâlinde sadece bildirim yükümlülüğüne uyulmamış olması nedeniyle barışçıl bir toplantıya yapılan müdahalenin toplantı hakkına orantısız bir sınırlama olarak kabul edileceğine karar vermiştir (*Ali Rıza Özer ve diğerleri* [GK], B. No: 2013/3924, 6/1/2015 §§ 121, 122; katılımcılar açısından derhâl tepki verilmesinin haklı olduğu özel durumlara ilişkin olarak ayrıca bkz. *Osman Erbil*, B. No: 2013/2394, 25/3/2015, §§ 65, 67; *Sevinç Hocaoğulları*, B. No: 2015/271, 15/11/2018, § 48).

36. Somut olayda aralarında Sendika üyelerinin de bulunduğu kişilerin gözaltına alındığı tarihten kısa bir süre sonra gerçekleştirilen gösteri yürüyüşünün ve basın açıklamasının derhâl tepki verilmesi gereken hâllerden olduğu anlaşılmaktadır. Dolayısıyla idareye önceden bildirim yapılmamış olması tek başına kamu görevlisi olan başvurucunun disiplin cezası ile cezalandırılması için yeterli gerekçe kabul edilemez (*Sevinç Hocaoğulları*, § 48). Kaldı ki gerekçeli kararda bildirim yapılmaması nedeniyle bir zarar ya da zarar tehlikesi doğduğu da gösterilebilmiş değildir.

37. Bu bağlamda yürüyüş ve basın açıklamasının izinsiz gerçekleştirildiği, yasa dışı hâle geldiği, trafiğin aksamasına neden olduğu ve terör örgütünün propagandasına dönüştüğü gibi herhangi bir somut tespit içermeyen genel gerekçeler, başvurucunun barışçıl toplantı hakkının kullanımına müdahale etmek için yeterli kabul edilemez. Barışçıl toplantı ve gösteri yürüyüşüne katılan, yasaklanmış davranışlarda bulunduğu konusunda hakkında bir tespit bulunmayan başvurucunun hafif de olsa bir cezaya muhatap olmaması gerekir (benzer yöndeki değerlendirme için bkz. *Yılmaz Güneş ve Yusuf Karadaş*, § 54).

38. Yukarıdaki açıklamalar çerçevesinde başvurucunun cezalandırılması zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşılamadığından toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkına yapılan müdahale demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun bir müdahale olarak değerlendirilemez.

39. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 34. maddesinde güvence altına alınan toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

3. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

40. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkraları şöyledir:

> *"(1) Esas inceleme sonunda, başvurucunun hakkının ihlal edildiğine ya da edilmediğine karar verilir. İhlal kararı verilmesi hâlinde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yapılması gerekenlere hükmedilir...*
>
> *(2) Tespit edilen ihlal bir mahkeme kararından kaynaklanmışsa, ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapmak üzere dosya ilgili mahkemeye gönderilir. Yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmayan hâllerde başvurucu lehine tazminata hükmedilebilir veya genel mahkemelerde dava açılması yolu gösterilebilir. Yeniden yargılama yapmakla yükümlü mahkeme, Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında açıkladığı ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldıracak şekilde mümkünse dosya üzerinden karar verir."*

41. Anayasa Mahkemesinin *Mehmet Doğan* ([GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 57-60) kararında, Anayasa Mahkemesince bir temel hakkın ihlal edildiği sonucuna varıldığında ihlalin ve sonuçlarının nasıl ortadan kaldırılacağının belirlenmesi hususunda genel ilkelere yer verilmiştir.

42. Başvurucu, ihlalin tespiti ile 15.000 TL manevi tazminata karar verilmesini talep etmiştir.

43. Toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkının ihlal edildiği sonucuna varılmıştır.

44. Anayasa Mahkemesi başvurucuya kınama cezası verilmesinin demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun düşmediği ve bu nedenle başvurucunun toplantı özgürlüğünün ihlal edildiği sonucuna varmıştır. Dolayısıyla somut başvuruda ihlalin idarenin işleminden kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Bununla birlikte idarenin bu işleminden kaynaklanan ihlalin tespiti ve giderilmesi amacıyla oluşturulmuş bir mekanizma olan iptal davasında, toplantı özgürlüğünün gerektirdiği nitelikte bir inceleme yapılmaması sebebiyle ihlalin aynı zamanda mahkeme kararından da kaynaklandığı anlaşılmaktadır.

45. Bu durumda toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Buna göre yapılacak yeniden yargılama ise 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrasına göre ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılmasına yöneliktir. Bu kapsamda derece mahkemelerince yapılması gereken iş, öncelikle ihlale yol açan mahkeme kararının ortadan kaldırılması ve nihayet ihlal sonucuna uygun yeni bir karar verilmesinden ibarettir. Bu sebeple kararın bir örneğinin yeniden yargılama yapılmak üzere Şanlıurfa İdare Mahkemesine gönderilmesine karar verilmesi gerekir.

46. Diğer taraftan somut olay bağlamında yeniden yargılama yapılmasına karar verilmesi ihlale yol açan yargılama sürecine muhatap olan başvurucunun bu sürede uğradığı bütün zararları gidermemektedir. Üstelik ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasına karar verilmekle birlikte başvurucunun muhatap olduğu yargısal süreç devam etmektedir. Dolayısıyla *eski hâle getirme* kuralı çerçevesinde ihlalin bütün sonuçlarıyla ortadan kaldırılabilmesi için toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme

hakkının ihlali nedeniyle yalnızca ihlal tespitiyle ve yeniden yargılama suretiyle giderilemeyecek olan manevi zararları karşılığında başvurucuya net 5.500 TL manevi tazminat ödenmesine karar verilmesi gerekir.

47. Dosyadaki belgelerden tespit edilen 239,50 TL harç ve 2.475 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 2.714,50 TL yargılama giderinin başvurucuya ödenmesine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 34. maddesinde güvence altına alınan toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Şanlıurfa İdare Mahkemesine (E.2011/4134, K.2011/1691) GÖNDERİLMESİNE,

D. Başvurucuya net 5.500 TL manevi tazminat ÖDENMESİNE,

E. 239,50 TL harç ve 2.475 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 2.714,50 TL yargılama giderinin BAŞVURUCUYA ÖDENMESİNE,

F. Ödemenin, kararın tebliğini takiben başvurucunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 29/5/2019 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan	Üye	Üye
Hasan Tahsin GÖKCAN	Burhan ÜSTÜN	Hicabi DURSUN

Üye	Üye
Kadir ÖZKAYA	Yusuf Şevki HAKYEMEZ